

vel kunde være Anledning for mig som Krigsminister til at opkaste det Spørgsmaal, om det var forsvarligt at modtage Budgettet i den foreliggende Form, eller om det ikke maatte være rigtigt at søge det høje Tings Medvirkning til om muligt, at faa flere af Beløbene forhøjede. Jeg skønner imidlertid ikke rettere, end at de nuværende politiske Forhold opfordre til i Aar at modtage Budgettet, som det foreligger, og jeg kan i saa Henseende ganske henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra Regeringens Chef.

Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle orienterende Bemærkninger til Budgettet og først berøre det ordinære Budget. Der er paa dette Budget bevilget forskellige Beløb, som jeg sætter megen Pris paa at modtage, og af disse skal jeg særlig fremhæve en Bevilling til forhøjede Fouragerationer for Hærens Heste. Som Forholdene nu ere, udgør Fouragerationen $9\frac{1}{2}$ Pd. Havre, $2\frac{1}{2}$ Pd. Hø og 8 Pd. Halm, en Ration, som jeg har begært forhøjet med $\frac{1}{2}$ Pd. Havre og $1\frac{1}{2}$ Pd. Hø, saaledes at den vil blive 10 Pd. Havre, 4 Pd. Hø og 8 Pd. Halm, en Forøgelse, der i alt vil bevirke en Merudgift af 32,000 Kr. Spørger man om Grunden til, at en Ration, som i mange Aar har været tilstrækkelig, nu ikke længer er det, saa tror jeg, at Hovedgrunden er den, at der nu til Dags stilles langt større Fordringer til Hestene, til deres Udholdenhed, Kraft og Hurtighed end tidligere. For Rytteriets Vedkommende ligger det i dets Anvendelse til Efterretningstjeneste og Sikringsstjeneste. I Sikringsstjenesten er Rytteriet altid ude i Front og Flanke, i Efterretningstjenesten sender man Rytteriet frem mod Fjenden for at opsøge, hvor han er, ud i hans Flanke, maaske i hans Ryg, og Rytteriet maa ved alle disse Lejligheder udvikle stor Bevægelighed og faar ret ofte Brug for de hurtige Gangarter, og det er klart, at naar man skal præstere meget ved Øvelser eller i Felten, maa man ogsaa træne Hestene dertil under Fredsarbejdet i Garnisonerne. For Artilleriets Vedkommende stilles der ogsaa langt større Fordringer end tidligere baade i Retning af Bevægelighed og i mange Henseender for Hestenes Vedkommende til meget betydelige Kraftanstrengelser. Og saa er der oven i Købet kommet endnu et Moment til, nemlig det, at Feltartilleriets Rekrutter nu indkaldes ved Efteraarstid. Tidligere var Forholdet det, at Artilleriets Heste i Vintermaanederne kunde genvinde, hvad de havde tabt under Sommer- og Efteraarsøvelserne. Men det kunne de nu

ikke længer, thi naar disse Øvelser ere forbi, blive de dels satte paa mindre Ration, og dels blive de holdte overordentlig meget til Arbejde som en Følge af Rekrutternes Møde ved Efteraarstid. Den Ration, de nu have, er saaledes, at man kan sige, at den kan gaa an, naar Hestene ikke have noget alvorligt at bestille, men naar de skulle præstere et saadant Arbejde, som vi forlange af dem, er den aldeles utilstrækkelig. Jeg har ogsaa for at give mine Ord Vægt i saa Henseende sørgt for at indhente Erklæringer ikke alene fra Rytteriets og Artilleriets Officerer og Dyr-læger, som alle have udtalt sig samstemmende om, at Rationerne ere for ringe, men ogsaa fra de samvirkende Landboforeninger, fra veterinærkyndige Mænd og fra Hærens Stabsdyrlæge, og disse Erklæringer gaa endog ud paa, at selv om vi faa den forøgede Fourageration, maa den dog kun betragtes som et Minimum, henset til det betydelige Arbejde, der forlanges af Hestene. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at den Ration, vi give her til Lands, er ganske overordentlig ringe mod, hvad man giver Hestene i Udlandet, der er meget betydelig Forskel. Jeg skal f. Eks. nævne Sverige; der giver man Hestene 11 Pund Havre, 6 Pund Hø og 7 Pund Halm, og som jeg sagde før, vi give dem kun $9\frac{1}{2}$ Pund Havre, $2\frac{1}{2}$ Pund Hø og 8 Pund Halm. I Tyskland ere Rationerne ligeledes betydeligt større end her. Rytteriets og Artilleriets Officerer ere ogsaa gennemgaaende af den Anskuelse, at det vilde have været en daarlig Økonomi ikke at bevilge denne Fourage, fordi Hestene vilde tabe saa meget derved, og endelig er det at give rigelig Fourage en Foranstaltning, som ogsaa er i Foderværternes Interesse, idet disse nødigt skulde modtage Hestene i alt for afrakket Tilstand, de skulle jo dog aflevere dem i god Stand.

Men bortset fra enkelte Nybevillinger som den nys omtalte viser denne Finanslov dog ogsaa nogle Nedsættelser paa det ordinære Budget. Det gælder navnlig Konto L. b. og L. d. samt Konto M. a. C. Den første af disse Konti vedrører Øvelsesammunition for Afdelingerne, og den anden Materiellets Vedligeholdelse. Nedsættelsen paa disse Konti synes ikke stor, naar henses til Beløbenes Størrelse. Det er nemlig 5,000 Kr. paa 69,000 og 5,000 Kr. paa 239,000 Kr. Men disse Nedsættelser ere meget generende, fordi de Beløb, der ere forlangte, i Virkeligheden ere Minima, henset til, hvad der skal udredes for dem, og det er indlysende, at man maa have de